

STANOWISKO
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
dla Sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu
w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji
(druk sejmowy nr 341)

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podczas posiedzeń odbywających się 9, 11 i 23 kwietnia zapoznała się z treścią rządowego projektu ustawy o nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, który wpłynął do Sejmu dn. 2 kwietnia (druk sejmowy nr 341). Po dokonaniu szczegółowej analizy Krajowa Rada stwierdza, że projekt rządowy różni się od projektu przygotowanego przez KRRiT i przekazanego Prezesowi Rady Ministrów podczas spotkania 15 stycznia br. Ze względu na sprzeczne informacje dotyczące autorstwa poszczególnych propozycji, Krajowa Rada zwraca uwagę na te różnice, które w istotny sposób zmieniają propozycje KRRiT, wyrażając przekonanie, że będą one przedmiotem szczególnie wnikliwej analizy podczas prac prowadzonych w sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Do zmian tych należą w szczególności:

1. zmiana propozycji dotyczących licencji programowych dla nadawców publicznych (art. 21a). Propozycja rządowa całkowicie zmienia sens projektu przedstawionego przez KRRiT. Licencja staje się porozumieniem między Przewodniczącym KRRiT a nadawcą publicznym. Taka konstrukcja nie pozwala na doskonalenie kontroli realizowania misji społecznej nadawcy publicznego i wykorzystywania przyznanych środków abonamentowych;
2. rezygnacja z propozycji uregulowania wysokości rocznych wynagrodzeń należnych twórcom i artystom wykonawcom, płatnych przez nadawców za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi na poziomie nie przekraczającym łącznie 3% wysokości rocznych przychodów (art. 20c ust. 1). Rezygnacja z tego zapisu, przy pozostawieniu ogólnego zobowiązanie nadawców do przekazywania opłat za korzystanie z praw autorskich i pokrewnych, może poważnie utrudnić sytuację nadawców;
3. propozycja zawarta w art. 37 ust. 6 projektu zobowiązująca Krajową Radę aby przed wydaniem koncesji zasięgała opinii ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawie realizacji przez nadawcę obowiązków wynikających z ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Spowoduje to przedłużenie procesu koncesyjnego, spowoduje też konieczność stworzenia odrębnego systemu kontroli nadawców przez Ministerstwo Kultury, co oznacza dublowanie kompetencji KRRiT określonych w art. 6 ust. 2 pkt 10 ustawy;
4. zmiany dotyczące propozycji regulujących pobór abonamentu poprzez wprowadzenie dodatkowych zwolnień od opłat obejmujących bardzo dużą grupę osób oraz rezygnacja z propozycji KRRiT dopuszczającej możliwość odejścia od monopolu Poczty Polskiej w dziedzinie poboru abonamentu;
5. ograniczenie dotychczasowych kompetencji Przewodniczącego KRRiT poprzez uzależnienie jego działań każdorazowo od uchwały Rady. Biorąc pod uwagę zakres działań przewodniczącego, zwłaszcza związanych z kompetencjami określonymi w art. 10 ustawy, może to utrudnić funkcjonowanie Rady i zdecydowanie przedłużyć czas niezbędny do podejmowania decyzji;
6. rezygnacja z propozycji uprawniającej KRRiT do inicjowania i podejmowania działań w zakresie ochrony zasad etyki dziennikarskiej;
7. stworzenie niejednorodnych kryteriów powoływania członków rad programowych spółek publicznej radiofonii i telewizji.

Krajowa Rada stwierdza jednocześnie, iż projekt złożony Prezesowi Rady Ministrów nie zawierał przepisu zezwalającego na dwukrotne powołanie tej samej osoby na członka KRRiT.

W związku z propozycją zaostrzenia przepisów odnoszących się do koncentracji kapitału (art. 36 ust. 3), a także w świetle uwag zgłaszanych podczas toczącej się dyskusji, Krajowa Rada uznaje za celowe ponowne przeanalizowanie projektowanych zapisów dotyczących koncentracji własności w mediach.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Juliusz Braun